

عنوان مقاله:

تطبیق حکایت هبوط در دو حماسه شاهنامه ی فردوسی و بهشت گمشده ی میلتنون

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب حماسی، دوره 15، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

شکر اله پورالخاص - عضو هیئت علمی دانشگاه محقق اردبیلی

چیمین فتحی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

پردازان میلتنون در اثر حماسی خود، بهشت گم شده، به بیان و توصیف حکایت هبوط در داستان هبوط ابلیس، هبوط آدم و هبوط روح مسیح در کالبدی خاکی پرداخته است. در توصیفات و تعاریف میلتنون علاوه بر جنبه های متفاوت هبوط، گاهی دیدگاه شاعر را در بیان لزوم و پیامدهای هبوط بشر هم چون عشق، مرگ، برافروختن شعله شهوت و نیاز به توبه و تضرع و هم چنین عظمت هبوط روح آسمانی مسیح را در جسمی زمینی و تاثیر آن در رستگاری و جاودانگی نهایی بشر، می توان دید. در شاهنامه فردوسینیز هبوط، گاه معنوی و گاه عینی است؛ گاه متوجه شاهان و پهلوانان و گاه در پیوند با قلمروهای آنان و سرزمینهای اساطیری و تاریخی است. افزون بر آن، این حماسه ملی، ریشه در اساطیر و باورهای اساطیری ایرانیان دارد. داستان آفرینش و نبرد بزرگ اساطیری میان دو قطب اهورامزدا و اهریمن یا خیر و شر (هم چون نبرد میان خدا و شیطان در برخی از ادیان زنده دنیا) که بنیاد این باورهای کهن را تشکیل میدهد، و نیز درون مایه های اصلی برخی از داستانها و شخصیت پردازای قهرمانان آن ها هم چون تهمورث، جمشید و کاووس به گونه های آشکار یا نمادین در بردارنده معانی آشکار و نهان هبوط است. این پژوهش به بررسی جنبه های گوناگون هبوط در این دو اثر حماسی میپردازد.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، بهشت گم شده، هبوط، خدا، شیطان، اهورامزدا، اهریمن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541701>

